

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و برزنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

سیاسی	Political
-------	-----------

پیکان بنوال
۱۴ جولای ۲۰۱۴

انتخاب یا انتصاب

مدتهاست که بحث به اصطلاح {انتخابات} در افغانستان روز نامه ها، جرائد، رادیو ها و تلویزیونها را پُر کرده و مخالف و موافق درباره آن تبصره می کنند. وب سایت ها نیز درباره آن می نویسند، کسانی موافق وعده ای هم مخالف اند. هستند کسانی که این شیره مالی سر مردم مارا دموکراسی نام داده اند. تو گوئی سیستم ها عطیه ایست که از جانب خدایان زر و زور به این و آن کشور هدیه می گردد، چنانچه سهم کشور من و تو درین مدت کمتر از چهل سال؛ سوسیالیزم روسی، اسلام ناب محمدی و حالا دموکراسی غربی، رسیده است.

متأسفانه هربار سهم ما طوریت که نسبت به آش کاسه داغتر است، نوکران روسی خلقی و پرچمی چنان به توهم رویونیستی گرفتار بودند که یک شبه خیالات شان را می خواستند پیاده کنند بی آنکه ذره ای به مناسبات جامعه و رشد نیروهای مولده توجه داشته باشند، برای آن که نوکر، فرمان اربابش را دنبال می کند، اسلام مجاهد " بخوان دزد و چپاولگر" کشور را به دستور بادرانشان به ویرانه تبدیل کردند تا زمینه اسلام ناب را در وجود طالب مهیا و آماده سازند، آنچه طالب در دوران امارتش کرد عربستان در طول سالهای حکومت آل سعود نکرده بود. و حالا دموکراسی هدیه شده.

آزادی مطبوعات، "بگو برای آن که نه گوئی"، آزادی انتخاب کردن "می برمت تا به آنی که گفته ام رأی بدهی و الا..." بازار آزاد "احتکار کن، انحصاری بساز بعد به هر قیمتی که فروختی، سهم ارباب را بده بقیه نوش جان". اینهاست تحفه غرب زیر نام دموکراسی "صمیمانه بخوان انارشیزم".

در کشوری که بیشتر از صد هزار ارتش نیروهای اشغالگر مستقر است، بودجه آن در امریکا و انگلستان تعیین می شود ، تمام امور کشور تحت نظارت آنها پیش برده می شود؛ چطور می شود انتظار انتخابات آزاد را داشت؟ به نقل از BBC و CNN تا حالا چیزی حدود هفت صد میلیارد دالر، امپریالیستها خرچ کرده اند، تا سر زمین مارا اشغال کنند و مردم مارا جیره خوار و زبون و کشور مارا میدان جنگ بسازند، اینست مضمون اصلی هدیه غرب به مردم ما، نه حق انتخاب. امپریالیستها پشکی نیستند که برای خدا موش بگیرند و پول شان را هدر بدهند.

ما تجربه چندین ساله از این نوع انتخابات "انتصابات" را داریم واز سر گذشتانده ایم؛ دوران ظاهر، دوران داوود، زمان حکومت مزدوران روس، حکومت های اسلامی و حالا. در هر دوره ای قدرتمندان تصمیم گرفته اند، خان و ملک قریه و منطقه موافقت کرده اند، بعد مردم را به پای صندوقهای انتخابات برده اند، تا انتصاب شان را شکل قانونی بدهند و بعد ادعا کنند که مردم رأی دادند. کدام نماینده شورای ملی در دوران ظاهر از میان مردم بر خاسته بود؟ ذات

ملوكانه و همراهانشان باید صحنه می گذاشتند تا به شورا برسد، کدام نماینده مردم در لویه جرگه داوود اشتراک داشت؟ بایدسابقه کار و مهر تأیید مصونیت ملی را می داشت تا راه بیابد.. وحالا!

مردم چه دست آوردی از ورود قوای اشغالگر تا حالا دارند و چه دل خوشی از دولت دست نشانده دارند تا بروند و رأی بدهند؟ فقر، بدبختی، بیکاری، اعتیاد، فحشاء، بیدادگری و ظلم، رأی می دهند که بله باز می خواهیم که همین و بدتر باشیم.

به گفته "گورکی" اگر به زبان حقیقت بگویم (بازی) با کلمات، آزادی، دموکراسی، حق انتخاب، تأمین عدالت اجتماعی، مبارزه با فساد و.....؛ همه اینها کلماتیست که هیچ کس نمی تواند از خوبی آنها انکار کند، اما زمانی که کلمات مجرد ذهنی را بر چیزی و یا بر حالت خاصی انطباق می دهیم به واقعیت تبدیل می شود. انتخابات دروغین در شرایط اشغال کشور نمی تواند بدون تقلب باشد. آنچه را که می خواهند باید بیاورند، نه آنچه را که نیاز مردم است، بدین می گویند بازی با کلمات که تازه هم نیست، در همین رابطه خاطره ای را خدمت تان عرض می کنم.

بین سالهای ۱۹۷۷ و ۱۹۸۳ میناخین بیگن صدر اعظم اسرائیل بود. حین سخنرانی که در مجمع عمومی سازمان ملل داشت، در باره حقوق انسان، صلح و امنیت و عدالت چنان قشنگ صحبت می کرد که هیچ شنونده بی خبری نمی توانست از نیت خیر او انکار کند؛ و این در حالی بود که کمپ های فلسطینی ها در ارتفاعات جولان زیر آتش بم افگنها و توپخانه اسرائیل قرار داشت. بازی با کلمات!

مشکل انتخابات در افغانستان است، کمیسیون مستقل انتخابات از سازمان ملل برای حل این معضله درخواست کمک می کند. برخوردی که صورت می گیرد واقعاً بی شرمانه است. اول یک مأمور سازمان ملل که در حقیقت چوبک غرب است مذاکره می کند که بی نتیجه است، بلافاصله ارباب اصلی، امریکا ابتکار عمل را به دست می گیرد و نمایندگان را برای گوشمالی می فرستد.

جان مک کین سناتور جمهوری خواه در رأس هیأتی به کابل رفت تا با دو ریزه خوار استعمار دیدار کند و دستاورد لازم را بدهد و سهم هارا معین کند، تلویحاً اشاره ایست شاید برای به قدرت رسیدن جمهوری خواهان در دور بعد. در این دیدار سناتور جیمز کنینگهام، سفیر امریکا و ژنرال دانفورد فرمانده نیروهای ناتو نیز حضور داشتند.. برای حل مشکل کشور ما!

به تاریخ ۱۱ جولای جان کری وزیر خارجه امریکا به کابل رفت تا مزدور سابقه دارتر و قابل اعتمادشان را نصب کند، به این می گویند انتخابات آزاد و دموکراتیک!!

به عقیده من کس و یا کسانی که این مضحکه را انتخابات می گویند، قابل اعتماد نیستند چه آنها مشروعیت رژیم مزدور را صحنه می گذارند؛ که جفائیت به حق مردم سرزمین درد کشیده ما.....